

Z GAŁĄZKĄ OLIWNĄ

- Dla św. pamięci Zofii i Wojciecha Woźniaków,
dla których słowa Williama Blake,
były święte, i testamentem dla nas żyjących:

*Kochajcie boski ludzki kształt
W Żydzie i w poganinie
Gdzie Miłość z Miłosierdziem trwa
Tam Bóg ma swą świątynię*

Żałuję
że nie jestem pianistką
koilabym
wspomnieniowe myśli
dźwiękiem fortepianu

Zagrałabym
Preludium Deszczowe
Fryderyka Chopina
by przywołać pamięć
o tragicznej
i ostatniej podróży
Zosi i Wojtka
na spotkanie
do przyjaciół
olsztyńskich pisarzy
Hani i Kazimierza

Nieoczekiwane
pojawienie się
jelenia i tira
na drodze
w jednej chwili
zmieniło los
uczestnikom
tej podróży

Sobotni poranek
naznaczony tragicznym
zakończeniem życia
dobrego i kochającego się
małżeństwa
które osierociło
dorosłe dzieci
Adama i Ewę
w żaden sposób
nie przegotowanych
na jednoczesną stratę
wspaniałych RODZICÓW

I chociaż
odległy czas
uporządkował
nam życie
to bolesne wydarzenie
wracające jak mantra
przenosi mnie
do tamtej chwili

Żal należy
w dobrą pamięć
zamienić
przy dźwiękach
Requiem
Amadeusza Mozarta
przy ich grobie
na mławskiej ziemi -
w Strzegowie
bo stąd
pochodziła Zosia

Poklonić się
z gałązką oliwną
Obojgu

Irena Knapik-Machnowska
(Gdańsk, 30 października 2024 r.)